

8

IS 42/05-45

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo:	22. 12. 2005
Číslo:	7113 Pridelené
Prílohy:	/

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 23. 12. 2005
a vykonateľnosť dňa 29. 12. 2005
Krajský súd v Bratislave
dňa 4. 1. 2006

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ľudovíta Šramku v právnej veci žalobcu: **Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s.**, so sídlom Drieňová 24, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Hagyarim, so sídlom Vlčkova 8/A, 811 05 Bratislava proti žalovanému: **Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky**, so sídlom Drieňová 24, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004 rozhodol

t a k t o :

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2004/DZ/R/2/182 z 1. októbra 2004 podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 5.104,- Sk, na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004 a odkladu vykonateľnosti tohto rozhodnutia, ktorým žalovaný správny orgán zmenil rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru zneužívania dominantného postavenia č. 2003/DZ/2/1/303 zo dňa 18.12.2003 takto:

1) Železničná spoločnosť, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO: 35 828 226, poskytovaním provízie pri poskytovaní služby železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území Slovenskej republiky,

1. podnikateľovi Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, Wohllebengasse 18, Viedeň a Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“ Kukučínová 32, 831 03 Bratislava od 1.1.2002 na základe Dohody o spolupráci medzi Express, Internationale Spedition Aktiengesellschaft, Wohllebengasse 18, 1040 Viedeň a Železnicami Slovenskej republiky, Generálne riaditeľstvo, Klemensova 8, 813 61 Bratislava zo dňa 08.03.1999 v znení jej dodatkov,

2. podnikateľovi PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION a.s.,
Bellová 3, 040 01 Košice

a) v období od 01.01.2002 do 31.12.2002 na základe Dohody o spolupráci medzi PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION a.s., Bystrická cesta 13, 034 01 Ružomberok a Železnicami Slovenskej republiky, Generálne riaditeľstvo, Klemensova 8, 813 61 Bratislava zo dňa 08.03.1999 a

b) v období od 06.05.2002 do 31.12.2002 na základe Dohody o spolupráci medzi PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s., Bystrická cesta 13, 034 01 Ružomberok a Železničnou spoločnosťou, a.s. Ústredie, Klemensova 8, 813 61 Bratislava zo dňa 06.05.2002,

3. podnikateľovi NAKURAIL AG, Dorfstrasse 50 (Kuhne&Nagel-Haus), CH-8834 Schindellegi, Švajčiarsko

a) v období od 01.01.2002 do 31.12.2002 na základe Kooperačnej zmluvy o spolupráci v nákladnej preprave medzi NAKURAIL AG, Dorfstrasse 50 (Kuhne&Nagel-Haus), CH-8834 Schindellegi, Švajčiarsko a Železnicami Slovenskej republiky, Generálne riaditeľstvo, Klemensova 8, 813 61 Bratislava zo dňa 27.01.1998 a

b) od 01.01.2003 na základe Kooperačnej zmluvy o spolupráci v nákladnej preprave medzi NAKURAIL AG, Dorfstrasse 50 (Kuhne&Nagel-Haus), CH-8834 Schindellegi, Švajčiarsko a Železničnou spoločnosťou, a.s., Klemensova 8, 813 61 Bratislava zo dňa 30.11.2002,

znevýhodnila ostatných odberateľov tejto služby voči podnikateľom uvedeným pod bodmi 1 až 3 tým, že im províziu neposkytovala a zároveň znevýhodnila podnikateľov uvedených pod bodmi 1 až 3 navzájom, poskytovaním provízie v rozdielnej výške, čím zneužila svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu poskytovania železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území Slovenskej republiky uplatňovaním rozdielných podmienok pri porovnateľnom plnení, v prípade konania pod bodom 2 a bodom 3 písm. a) výroku tohto rozhodnutia podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 465/2002 Z.z., ktoré je podľa § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 465/2002 Z.z. zakázané a v prípade konania pod bodom 1 a bodom 3 písm. b) výroku tohto rozhodnutia podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 465/2002 Z.z. a podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, ktoré je podľa § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 465/2002 Z.z. ako aj podľa § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej

súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov zakázané.

2) Na základe § 22 ods. 1 písm. b) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, ukladá podnikateľovi Železničná spoločnosť, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO: 35 828 226, povinnosť zdržať sa protiprávneho konania uvedeného pod bodom 1 a bodom 3 písm. b) výroku tohto rozhodnutia.

3) Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 465/2002 Z.z. a podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, ukladá Železničnej spoločnosti, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO: 35 828 226, za porušenie § 8 ods. 2 písm. c) v spojení s § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona č. 465/2002 Z.z. a za porušenie § 8 ods. 2 písm. c) v spojení s § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov pokutu vo výške 37 000 000,- Sk (slovom tridsaťsedem miliónov slovenských korún), ktorú je povinná uhradiť do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky na účet číslo 7000060793,8180 ŠP, vedený v Štátnej pokladnici, KS 1118, VS 182.

Žalobca žiadal zrušiť uvedené rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca v žalobe doručenou na súd dňa 18.02.2005 uviedol, že k 1. januáru 2005 vznikli zo Železničnej spoločnosti, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO: 35 828 226 (ďalej len „Železničná spoločnosť“) dva nové právne subjekty.

Na základe uznesenia vlády Slovenskej republiky číslo 662 z 7. júla 2004 s účinnosťou k 1. januáru 2005 došlo k zániku Železničnej spoločnosti zrušením bez likvidácie. Železničná spoločnosť sa rozdelila na dve novozaložené nástupnícke obchodné spoločnosti, ktorými sú Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Drieňová 24, IČO: 35 914 939 (ďalej len „Železničná spoločnosť Slovensko“) a žalobca.

Železničná spoločnosť Slovensko, a.s. vykonáva činnosti súvisiace s osobnou prepravou a žalobca vykonáva činnosti súvisiace s nákladnou dopravou.

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia ako prvostupňový správny orgán začal listom č. 5014/PMÚ SR/2003 zo dňa 08.08.2003 prešetrovanie na relevantnom trhu s poskytovaním služieb v oblasti prepravy tovaru v Slovenskej republike v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy

Slovenskej republiky v znení platnom v dobe začatia prešetrovania. Na základe posúdenia vyžiadaných podkladov dospel Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia k záveru, že uzavretím Dohody o spolupráci zo dňa 08.03.1999 mohlo dojsť zo strany Železničnej spoločnosti, ktorá je právnym nástupcom Železníc Slovenskej republiky, Bratislava, so sídlom Klemensova 8, 813 61, Bratislava, IČO: 31 364 501 k zneužitiu dominantného postavenia na príslušnom relevantnom trhu.

Podľa § 25 ods. 3 prvej vety zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení platnom v dobe začatia správneho konania sa stali účastníkmi tohto správneho konania okrem žalobcu aj spoločnosti Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." a Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH (z dôvodu, že boli zmluvnými stranami Dohody o spolupráci zo dňa 08.03.1999).

Následne listom zo dňa 21.11.2003 priznal Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia postavenie účastníkov tohto správneho konania aj ďalším dvom podnikateľským subjektom, a to spoločnostiam NAKURAIL AG a PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s. z toho dôvodu, že aj zmluvy s týmito spoločnosťami obsahujú obdobné ustanovenia ako Dohoda o spolupráci zo dňa 08.03.1999.

Pribratie štyroch vyššie uvedených subjektov do správneho konania bolo podľa žalobcu zákonným krokom Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru zneužívania dominantného postavenia, nakoľko uzavretie dohôd so Železničnou spoločnosťou vyvoláva ten následok, že vydaním rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru zneužívania dominantného postavenia, event. žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu budú dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti všetkých účastníkov predmetného správneho konania, resp. aj o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach týchto spoločností sa má rozhodnúť v správnom konaní vedenom proti Železničnej spoločnosti. Z toho dôvodu, že podobné žalovaným posudzované dohody uzavreli so Železničnou spoločnosťou všetky štyri vyššie uvedené subjekty, právoplatné rozhodnutie by sa priamo týkalo aj ich záujmov, ich postavenia, ich práv a povinností (zmluvy posudzované žalovaným ako možné zneužitie dominantného postavenia uzavreté medzi Železničnou spoločnosťou a spoločnosťami Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s.", Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH a NAKURAIL AG sú platné do 31.12.2004), pričom práve z tohto dôvodu získali, resp. nadobudli postavenie účastníkov správneho konania a z tohto titulu im vznikli nielen procesné povinnosti, ale aj práva.

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia rozhodol dňa 18.12.2003 tak, že uzavretie zmlúv o spolupráci bolo zo strany Železničnej spoločnosti zneužitím jej dominantného postavenia, správny orgán vyslovil zákaz zneužívania tohto dominantného postavenia, čo sa dotklo podľa žalobcu nielen jeho, ale aj spoločností Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s.", Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH a NAKURAIL AG ako aktívnych účastníkov zmlúv o spolupráci.

Proti rozhodnutiu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru zneužívania dominantného postavenia bol podaný rozklad právnym predchodcom žalobcu, ako aj spoločnosťami Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s.", Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH.

V priebehu odvolacieho konania žalovaný oznámil právnenému zástupcovi spoločnosti Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." a Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH, že im zaniklo postavenie účastníka správneho konania z dôvodu zmeny legálnej definície pojmu účastník konania. Oznámenie o zániku postavenia účastníka konania ako aj samotný zánik považoval žalobca za nezákonným postup žalovaného v celom rozsahu a podľa žalobcu ním došlo k ukráteniu a k porušeniu subjektívneho verejného práva spoločností Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s.", Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH, NAKURAIL AG a PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s., v dôsledku čoho právneho predchodcu žalobcu. Žalobca v súvislosti so zánikom postavenia účastníctva v správnom konaní u spoločností Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s.", Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH, PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s. a NAKURAIL AG argumentoval ústavnými princípmi zákazu pravej retroaktivity, rozporom so Správnym poriadkom a rozporom so zásadou rovnosti zbraní zakotvených v čl. 27 Nariadenia rady (ES) č. 1/2003 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže ustanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Žalobca poukázal aj na súdne konanie vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky, keď sa spoločnosť Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." v súvislosti so zánikom jej postavenia ako účastníka v správnom konaní obrátila na tento súd so žalobou o preskúmanie zákonnosti postupu žalovaného. Táto vec je vedená na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 SŽ 79/2004, pričom toto súdne konanie bolo podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. prerušené z dôvodu možného nesúladu zákona č. 204/2004 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky.

Žalobca namietal neúplné a nepresné zistenie skutkového stavu veci žalovaným a výšku uloženéj pokuty. Podľa žalobcu nezistil žalovaný spoľahlivo skutkový stav veci, vydal nezákonné rozhodnutie, pretože sa vo svojom rozhodnutí zo dňa 01.10.2004, č. 2004/DZ/R/2/182 vôbec nevysporiadal s predloženými dôkazmi ako napr. so Stanoviskom k dopadom na relevantný trh vypracovanom ÚSI ŽU, ani so Stanoviskom CIT, ani so Stanoviskom prof. JUDr. Mamojku, CSc. k interpretácii pojmu provízia.

Žalobca napadol nesprávnosť záverov žalovaného ohľadom zvýhodnenia spoločnosti Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." uplatňovaním rôznych ekonomicky neodôvodnených modulov pri porovnateľnom plnení, za časové obdobie, ktoré malo menovanej spoločnosti umožniť ponúkať svoje služby, ktoré zabezpečoval prostredníctvom Železničnej spoločnosti za nižšie ceny ako samotná Železničná spoločnosť. Toto malo preukazovať aj čestné prehlásenie spoločnosti INVESTEX GROUP, s.r.o. zo dňa 30.06.2003, z ktorého vyplýva, že spoločnosť Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." ponúkla ich hlavnému zákazníkovi sadzby o 3,3 % nižšie ako samotná Železničná spoločnosť, od ktorej si spoločnosť Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." služby objednávala a to pre všetky relácie a tovary. Žalobca spochybnil pravdivosť uvedeného záveru ako aj pravdivosť čestného prehlásenia tým, že poukázal na správne konanie vedené na Protimonopolnom úrade SR, odbore zneužívania dominantného postavenia proti spoločnosti Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s.". Toto správne konanie bolo vedené proti menovanej spoločnosti z toho dôvodu, že mala ponúkať svojim zákazníkom ceny nižšie, než ich nakupuje od Železničnej spoločnosti. Protimonopolný úrad SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 23.04.2004 pri skúmaní možných protisúťažných aktivít spoločnosti Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." nezistil, že by menovaná spoločnosť ponúkala svojim zákazníkom nižšie ceny, než ich nakupuje od Železničnej spoločnosti.

Žalobca napadol nezákonný postup žalovaného v tom smere, že žalovaný nepostupoval pri vydávaní rozhodnutia zo dňa 01.10.2004, č. 2004/DZ/R/2/182 podľa § 3 ods. 3 a § 32 Správneho poriadku, nakoľko sa nezaoberal riadne všetkými vecami, ktoré boli predmetom správneho konania. Žalobca uviedol, že žalovaný síce vo svojom rozhodnutí tvrdí, že sa vysporiadal aj s námietkami JUDr. Antona Nováka, advokáta, ako bývalého právneho zástupcu Železničnej spoločnosti, čo však z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, nakoľko žalovaný sa nevysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v rozklade Železničnej spoločnosti. Podľa žalobcu žalovaný len stručne odcitoval námietky bývalého právneho zástupcu Železničnej spoločnosti. O tomto má svedčiť podľa tvrdení žalobcu aj rozhodnutie žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalovaný preskúmal prvostupňové rozhodnutie len na základe rozkladu podaného spoločnosťami Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." a Express – Interfracht Internationale Spedition. Aj z tohto dôvodu je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné a žalovaný správny orgán neúplne zistil skutkový stav.

Žalobca spochybnil zmeškanie lehoty jeho právneho predchodcu pri podaní rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu ako aj aplikáciu úpravy náhradného doručovania žalovaným. Toto odôvodnil žalobca tým, že nakoľko JUDr. Anton Novák ako bývalý právny zástupca Železničnej spoločnosti sa v čase doručovania rozhodnutia Úradu nezdržoval v mieste doručenia (v mieste podnikania) na Podtatranského ulici č. 1 v Bratislave, nakoľko menovaný bol v období od 20.12.2003 do 08.01.2004 na dovolenke mimo územia SR. Tým, že sa žalovaný správny orgán vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými námietkami bývalého právneho zástupcu Železničnej spoločnosti bola Železničná spoločnosť ukrátená na svojich právach a bola jej odoprená možnosť riadne sa brániť. Žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo aj z tohto dôvodu vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Žalobca ďalej poukázal na štandardnosť dohôd o spolupráci, pretože tie vychádzajú zo základných princípov spolupráce medzi národnou asociáciou špeditérov združených v Medzinárodnej federácii špeditérskych organizácií FIATA a železnicami združených v Medzinárodnej asociácii železníc zakotvených v Kódexe UIC (Železničná spoločnosť bola členom UIC) a ich súladnosť so Smernicou pre dohadovanie podmienok prepravy tovaru, ktorá je prístupná a aplikovateľná pre všetkých zasielateľov. Taktiež Kódex UIC je prístupný a aplikovateľný pre všetkých zasielateľov. Ustanovenia Dohôd o spolupráci o provízií zahŕňajú množstevné zľavy poskytované Železničnou spoločnosťou a sú štandardným obchodným nástrojom pre udržanie a zvyšovanie dopravných objemov a obrátov Železničnej spoločnosti ako aj žalobcu.

Podľa žalobcu mal možnosť každý subjekt uzavrieť rovnakú zmluvu so Železničnou spoločnosťou, príp. so žalobcom, pokiaľ bol schopný zabezpečiť tak relevantných klientov a tovar k preprave po železnici, aby žalobca mal záujem na uzavretí takej alebo obdobnej zmluvy. O možnosti uzavrieť takú zmluvu nesporne vedeli viacerí zasielatelia. O tom svedčí najmä tá skutočnosť, že štyria podnikatelia v oblasti zasielateľstva mali so Železničnou spoločnosťou podobné zmluvy podpísané.

Podľa žalobcu jeho právny predchodca žiadneho podnikateľa v oblasti zasielateľstva podpísaním Dohôd o spolupráci neznevýhodnil, nakoľko poskytuje aj mimoriadne zľavy, medzi ktoré možno zaradiť aj Dohody o spolupráci. Poskytnutie tejto formy zľavy je podľa žalobcu prípustné, pretože vyjadruje primeraný vzťah k úsporám nákladov predávajúceho

Na záver žaloby žalobca žiadal, aby súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004. Žalobca túto žiadosť odôvodnil tým, že by mu okamžitým výkonom hrozila závažná ujma, nakoľko žalovaným uložená pokuta je

neprimerane vysoká a má likvidačný charakter. Žalobca ďalej odôvodnil žiadosť o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného, č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004 tým, že žalovaný v predmetnom rozhodnutí zakázal žalobcovi zneužívať dominantné postavenie – plniť dohody o spolupráci (poskytovať provízie zmluvným stranám dohôd o spolupráci), avšak žalobca má za to, že uzavretím a plnením dohôd o spolupráci nekonal protiprávne, nakoľko uzatváranie takýchto dohôd je štandardným nástrojom obchodnej politiky žalobcu, ktorého účelom je udržať a zvyšovať dopravné objemy a obraty. Pokiaľ by žalobca prestal plniť predmetné dohody, ktoré sú doposiaľ platné, mohol by byť postihnutý zmluvnými stranami dohôd o spolupráci zaplatiť náhradu škody vo výške rádovo niekoľko miliónov slovenských korún za neplnenie platných zmlúv a potom by bol žalobca nútený regresne vymáhať náhradu škody od štátu.

Žalovaný správny orgán sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným na súd dňa 18.04.2005 a navrhol žalobu zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietal nesplnenie náležitosti žaloby v rámci súdneho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, pretože žalobca v bodoch III., IV. a V. žaloby namietal vylúčenie iného účastníka zo správneho konania ako žalobcu, čím žalobca nemohol byť ukrátený na svojich právach. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení k žalobe opísal priebeh správneho konania s tým, že podľa pôvodnej právnej úpravy boli účastníkmi správneho konania okrem žalobcu aj spoločnosti Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“, NAKURAIL AG a PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s. Tieto spoločnosti boli účastníkmi správneho konania v súlade s § 25 ods. 3 prvej vety zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení platnom v dobe začatia správneho konania z toho dôvodu, že boli zmluvnými stranami Dohody o spolupráci zo dňa 08.03.1999, resp. z toho dôvodu, že aj zmluvy s týmito spoločnosťami, ktoré si Protimonopolný úrad SR vyžiadal obsahujú obdobné ustanovenia ako Dohoda o spolupráci zo dňa 08.03.1999.

Žalovaný poukázal na to, že prijatím zákona č. 204/2004 Z.z. došlo k zmene zákonnej definície účastníka konania keď v zmysle predmetnej novely ním je v prípade správneho konania o zneužití dominantného postavenia len podnikateľ, ktorého činnosť alebo konanie je možným zneužívaním dominantného postavenia. Prechodné ustanovenia k zákonu č. 204/2004 Z.z. ustanovilo v § 44a ods. 1 ako bude Protimonopolný úrad SR postupovať hmotnoprávne a v § 44a ods. 2 ako bude Protimonopolný úrad SR postupovať procesnoprávne. Podľa § 44a ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona č. 204/2004 Z.z. „Právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii sa spravujú ustanoveniami tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov sa posudzuje podľa doterajších predpisov.“ Podľa § 44a ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona č. 204/2004 Z.z. „Konania na úrade začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa ustanovení tohto zákona, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak.“ Na základe tohto prechodného ustanovenia stratili spoločnosti Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“, NAKURAIL AG a PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s. postavenie účastníkov správneho konania. Jediným

účastníkom správneho konania teda zostal podnikateľ, ktorého činnosť alebo konanie je možným zneužívaním dominantného postavenia, tzn. právny predchodca žalobcu.

Žalovaný sa ďalej vyjadril, že zánik účastníctva v správnom konaní nastalo priamo zo zákona a z tohto dôvodu nemohol odňať takto nadobudnuté postavenie účastníka správneho konania. V liste zo dňa 17.05.2004 oznámil žalovaný spoločnosti Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“, že všetky úkony, ktoré do nadobudnutia účinnosti zákona č. 204/2004 Z.z. (do 1. mája 2004) urobila budú aj naďalej zachované.

Žalovaný nepripustil nesprávnu interpretáciu § 44 ods. 1 zákona č. 204/2004 Z.z., pretože bol predkladateľom tohto zákona. Žalovaný zdôvodnil výšku pokuty uloženej právnenému predchodcovi žalobcu s tým, že postupoval v zmysle § 38 zákona č. 136/2001 Z.z. a na základe Smernice na ukládanie pokút s tým, že pokuta bola uložená v dolnej časti rozpätia, a to vo výške menej ako 0,2 % z obratu. Žalovaný spochybnil vyjadrenie žalobcu o odvolaní čestného prehlásenia spoločnosti INVESTEX GROUP, s.r.o. z dôvodu nepravdivosti.

Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, ako postupoval pri doručovaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu žalobcovi, resp. prečo aplikoval inštitút náhradného doručovania podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku s tým, že sa podrobne zaoberal s námietkami uvedenými vo všetkých rozkladoch, teda aj s námietkami uvedenými v rozklade žalobcu. Na záver vyjadrenia žalovaný spochybnil opodstatnenosť vydania uznesenia o odklade vykonateľnosti.

Krajský súd v Bratislave ako súd miestne a vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné a v rozpore so zákonom, nakoľko v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Súd rozhodol o žalobe žalobcu bez pojednávania rozsudkom v súlade s § 250f ods. 1 O.s.p., keď účastníci konania boli vyzvaní podľa § 250f ods. 2 O.s.p. na vyjadrenie sa k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania, pričom obaja účastníci s takýmto postupom súhlasili. Rozsudok vo veci samej bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 O.s.p. dňa 8. decembra 2005.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými môžu byť práva a právom chránené záujmy týchto osôb dotknuté.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním

rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobou. Základným predpokladom konania je tvrdenie žalobcu, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach. Súd z tohto dôvodu nevzal do úvahy žalobné dôvody uvedené v bode III., IV. a V. žaloby, nakoľko vylúčením iného účastníka zo správneho konania ako žalobcu nebol žalobca ukrátený na svojich právach. Napriek tomu súd konštatuje, že rozhodnutie žalovaného č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004 sa dotklo postavenia všetkých zmluvných strán žalovaným posudzovaných kooperačných dohôd a žalovaný správny orgán bol povinný rozhodnutím podľa § 46 Správneho poriadku, obsahujúcim všetky obligatórne náležitosti, rozhodnúť o nepriznaní štatútu účastníka, resp. o vylúčení účastníka, pričom proti takému rozhodnutiu mal byť prípustný opravný prostriedok.

Z obsahu spisu správneho orgánu vyplýva, že Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia ako prvostupňový správny orgán začal listom zo dňa 28.08.2003 správne konanie proti Železničnej spoločnosti, tzn. proti právnomu predchodcovi žalobcu z dôvodu možného zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení platnom v dobe začatia prešetrovania z dôvodu poskytovania výhodnejšej provízie za sprostredkovanie prepravy tovaru po železnici spoločnostiam Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH a Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia ako prvostupňový správny orgán rozhodol dňa 18.12.2003 tak, že uzavretie zmlúv o spolupráci bolo zo strany Železničnej spoločnosti zneužitím jej dominantného postavenia, uložil jej pokutu v sume 90.000.000,- Sk, vyslovil zákaz zneužívania tohto dominantného postavenia. Proti tomuto rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa bol podaný rozklad právnym predchodcom žalobcu, a spoločnosťami Express Slovakia "Medzinárodná preprava a.s." a Express – Interfracht Internationale Spedition GmbH. Následne žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutím č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004 určil konanie právneho predchodcu žalobcu (konanie Železničnej spoločnosti) za zneužitie jeho dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území Slovenskej republiky uplatňovaním rozdielnych podmienok pri porovnateľnom plnení.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 2004/DZ/R/2/182 zo dňa 01.10.2004 tento chronologicky popísal dovtedajší priebeh správneho konania s tým, že právny predchodca žalobcu znevýhodnil spoločnosti Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“, NAKURAIL AG a PROXAR SLOVAKIA INTERNATIONALE SPEDITION, a.s. vzájomne, poskytovaním provízie v rozdielnej výške, a zároveň znevýhodnil ostatných odberateľov tejto služby voči uvedeným spoločnostiam, čím právny predchodca žalobcu zneužil svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu poskytovania železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území Slovenskej republiky.

Súd po podrobnom preštudovaní spisu žalovaného správneho orgánu zistil, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné. Spis žalovaného správneho orgánu nie je úplný, pretože v ňom chýbajú doručky. Zo spisu žalovaného správneho orgánu preto nie je možné

zistiť, kedy bolo žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi doručené prvostupňové rozhodnutie. Závery súdu o doručovaní tohto rozhodnutia právnenému predchodcovi žalobcu sú uvedené nižšie. Žalovaný správny orgán nepredložil súdu úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál v danej veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí tak, ako bol poučený vo výzve súdu. Je zákonnou povinnosťou žalovaného správneho orgánu predložiť spis v takejto forme, pričom pokiaľ žalovaný správny orgán túto povinnosť nesplní, dostáva súd do situácie, že súd je povinný zrušiť rozhodnutie žalovaného ako nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené.

Súd po podrobnom preštudovaní spisu žalovaného správneho orgánu ďalej zistil, že zo strany žalovaného správneho orgánu došlo aj k procesným pochybeniam, tzn. k vadám v správnom konaní, ktoré majú za následok nezákonnosť rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.). Žalovaný správny orgán nepostupoval pri vydávaní napadnutého rozhodnutia zo dňa 01.10.2004, č. 2004/DZ/R/2/182 podľa ustanovenia § 3 a § 32 Správneho poriadku, nakoľko sa nezaoberal riadne všetkými vecami, ktoré boli predmetom správneho konania. Žalovaný nerozhodol o rozklade JUDr. Antona Nováka, advokáta, ako bývalého právneho zástupcu žalobcu, pretože len stručne odcitoval dôvody rozkladu bývalého právneho zástupcu žalobcu. Zo samotného napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný preskúmal prvostupňové rozhodnutie len na základe rozkladu podaného spoločnosťami Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“ a Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, teda nie aj na základe rozkladu právneho predchodcu žalobcu.

Zo spisu žalovaného správneho orgánu nie je možné zistiť, kedy bolo žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi doručené prvostupňové rozhodnutie. Preto súdu nezostáva iná možnosť ako skonštatovať, že žalovaný nesprávne aplikoval právnu úpravu náhradného doručovania podľa Správneho poriadku, keď podmienkou pre aplikáciu tohto právneho inštitútu je, aby sa adresát v mieste doručenia zdržoval. Táto podmienka nebola naplnená, čo spôsobuje nezákonnosť postupu žalovaného pri aplikácii inštitútu náhradného doručovania. Keďže táto podmienka nebola naplnená, nemohli nastať účinky doručenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu právnenému predchodcovi žalobcu dňom 29.12.2003. Účinky doručenia napadnutého rozhodnutia nastali u žalobcu až jeho osobným prevzatím JUDr. Novákom. JUDr. Anton Novák, bývalý právny zástupca právneho predchodcu žalobcu sa podľa jeho tvrdenia v čase doručovania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nezdržoval v mieste podnikania, keďže bol v tej dobe na dovolenke, a preto žalovaný nebol oprávnený aplikovať tzv. fikciu doručenia v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku. JUDr. Anton Novák, bývalý právny zástupca právneho predchodcu žalobcu navyše nepoveril žiadnu osobu preberaním zásielok. Tento názor vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.08.2002, sp. zn. 4SŽ 35/02. Tým, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými námietkami bývalého právneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu bol žalobca ukrátený na svojich právach a bola mu odoprená možnosť riadne sa brániť.

Žalovaný sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vôbec nevysporiadal s dôkazmi predloženými mu v priebehu správneho konania spoločnosťou Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“, a to so Stanoviskom k dopadom na relevantný trh vypracovanom Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktoré sa diametrálne odlišuje od záverov žalovaného správneho orgánu k týmto dopadom. Súd sa stotožnil so závermi ÚSI ŽU v tom smere, že postavenie spoločností Express Slovakia „Medzinárodná preprava a.s.“ a Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH na trhu je dané ich postavením v rámci európskeho špedičného holdingu. Týmto ich postavením sú menované subjekty schopné poskytnúť prepravnú – obstaráateľské služby v širšom geografickom priestore. Komodity sa často prepravujú kombinovane, pričom aj u takýchto

prepráv je výhodou, ak ich komplexne zabezpečuje jedna zasielateľská spoločnosť, a to vo vzťahu k jej nákladom na celkovú prepravu. Takáto komplexná forma poskytovania prepravných služieb umožňuje Express Group znižovať celkové náklady, a zároveň aj náklady svojich obchodných partnerov, čo zabezpečuje aj ďalšie využívanie služieb poskytované Express Group. Práve od ekonomickej sily zasielateľa sa odvíja možnosť získať kvantitatívne zľavy poskytované právnym predchodcom žalobcu. Trh železničnej prepravy v dobe podpisu dohody postupne strácal svoje postavenie, pretože začalo markantnejšie dochádzať k čoraz častejšiemu využívaniu iných druhov dopravy, čím postupne železničná doprava a teda aj právny predchodca žalobcu začal strácať svoje postavenie. Účelom dohody o spolupráci teda nebolo zvýhodniť účastníkov tejto dohody (špeditérov) oproti ostatným súťažiteľom, ale len zvýšiť, resp. udržať prepravné objemy žalobcu. O tom svedčí aj Zápis z rokovania zo dňa 02.03.1999 medzi štatutárnymi zástupcami ŽSR, Express Slovakia „Medzinárodná preprava s.r.o.“ a Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH. Rovnako podľa stanoviska CIT Dohoda o spolupráci kopíruje bežné trhové zvyklosti a je v súlade s rámcovými podmienkami prepravného práva.

Žalovaný sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia nevysporiadal ani so stanoviskom prof. JUDr. Mamojku, CSc. k interpretácii pojmu provízia. Tento v dohodách o spolupráci použitý termín zahŕňa odplatu vo všeobecnom slova zmysle a to odplatu za plnenie povinností v zmysle Dohody o spolupráci. Žalobca pri svojej podnikateľskej činnosti vstupuje so svojimi partnermi do obchodno-právnych vzťahov, ktoré sú ovládané princípom zmluvnej voľnosti, ktorá dáva žalobcovi široký priestor pre dojednávanie obsahu zmlúv tak, aby boli pre žalobcu výhodné. Z tohto dôvodu je nemožné, aby žalobca poskytnutím „provízie“ za prepravu podľa dohôd o spolupráci znevýhodnil ostatných odberateľov tejto služby tým, že im províziu neposkytoval a zároveň znevýhodnil zmluvné strany dohôd o spolupráci navzájom poskytovaním provízie v rozdielnej výške. Právny predchodca žalobcu nezneužil svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu poskytovania železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území Slovenskej republiky uplatňovaním rozdielnych podmienok pri porovnateľnom plnení. V opačnom prípade by nastala situácia, že aj keď by možnosť uzavrieť zmluvy s rovnakým obsahom (t.j. s ustanovením o „provízii“, pričom len percentuálna výška „provízie“ by bola rozdielna) využilo akékoľvek množstvo podnikateľov, išlo by vždy o zneužitie dominantného postavenia. Z rozhodnutia žalovaného navyiac nie je vôbec zrejmé, od akého počtu zmlúv, obsahujúcich dohodu o „provízii“ uzavretých medzi žalobcom a podnikateľmi na relevantnom trhu so zasielateľskými službami, by takéto konanie nebolo považované za zneužívanie dominantného postavenia.

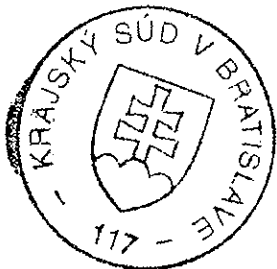
Na základe vyššie uvedeného rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu (§ 250j ods. 6 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a žalobcovi vzhľadom k tomu, že mal v konaní plný úspech priznal právo na ich náhradu. Trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za žalobu v sume 2.000,- Sk a trov právneho zastúpenia v sume 3.104,- Sk, ktoré tvorí tarifná odmena (§ 11 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vypracovanie žaloby) po 1.154,50 a 2 x 150,- Sk režijný paušál + DPH.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. (§ 250ja ods. 2 O.s.p.)

V Bratislave, dňa 8. decembra 2005

JUDr. Jaroslava Fúrová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Gudr*